

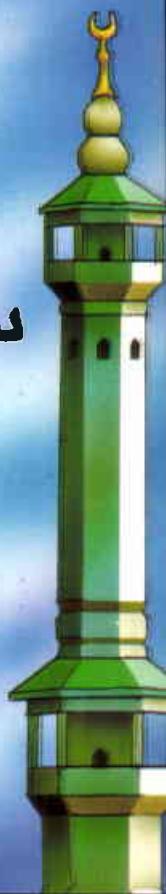

دې دعاتونه کړکه وکه

مؤلف: سماحة الشیخ

عبدالعزیز بن عبدالله بن باز

زبان: قاضی محمد شعیب (صافی)

Kingdom of Saudi Arabia
The Cooperative Office For Call And Guidance
To Communities at Um Al-Hammam
Under the Supervision of the ministry of Islamic Affairs
Endowment Guidance & Propagation
Tel: 4826466 / 4884496 Fax 4827489 - P.O. Box 31021 Riyadh 11497

Ketabton.com

ح المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد بحائل ، هـ ١٤١٨

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

ابن باز ، عبد العزيز بن عبدالله
التحذير من البدع .. حائل .

٦٤ ص : ١٢ × ١٧ سم

ردمك : ٩١٨٧ - ٩٩٦٠

(النص بلغة البشتو)

١- البدع في الإسلام

ديوي ٢١٢، ٣

أ- العنوان

١٨ / ١٨٦٨

رقم الایداع ١٨ / ١٨٦٨

ردمك : ٩١٨٧ - ٩٩٦٠

فَلَيَحْذِرُ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبُهُمْ
فِتْنَةٌ وَّأَوْيَصِيبُهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ -

(قرآن كريم)

التحذير من البدع

د ب د ع ا ت و ن ه ك ر ك ه و ك ه

مؤلف : سماحة الشيخ عبدالعزيز بن عبدالله بن باز

زيارات : قاضى محمد شعيب (صافى)

دكتاب نوم : دبدعاتونه کرکه وکه

دېبحث موضوع : دمیلاد النبی(ص)، معراج دشپی او د شعبان

د پنځلسمى شپی د مجلسونو جوړولو شرعی حیثیت

مؤلف : سماحة الشیخ عبدالعزیز بن عبدالله بن باز

ژیارن : قاضی محمدشعیب (صافی)

ناشر : مکتبة الامام محمد بن اسماعیل البخاری

د چاپ نیته : ۱۴۱۴ هـ

د لوړۍ چاپ شمیر : ۱۰۰۰ توكه

د دوه یم چاپ شمیر : ۱۰۰۰ توكه

د دوه یم چاپ مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمده و نصلی علی رسوله الکریم و بعد :

دا خبره هر چا ته په داکه ده چې د دعوت إلی الله مستله
لكه تختنگه چې منحصره د کوم هیواد، سمت، نژاد، قوم، هلی
او فرد پوری نه ده دغه راز په خپله دعوت إلی الحق هم د کومو
خاصو وسائلو او طریقو پوری اختصاص نه لری بلکښی
متعددی لاری چاری وجود لری چې د امر بالمعروف او نهی عن
المنکر او یا په بل عبارت د اسلامی دعوت د عمومیت او
پراختیا میندلو په برخه کښی کمک او مرسته کوي .

د دی جملی نه د لیکوالانو سره د کتابونو د چاپ په قسمت
کښی تعاون او د کتابونو، رسائل او نورو نشراتی موادو
مجانا او وړیا توزیع کول. او دغه ټول د عامو مسلمانانو د
مطالعی او اګاهی په خاطر د کتابخانو جوړول او د مطالعی او
لیکنی لپاره زمينه برابرول د یادونی او پام وړ تکی دی .
د مشهـ محدث محمد بن اسماعیل بخاری (رح) په نوم

کتابخانه یا کتاب تون چې او س الحمد لله د عامو مراجعینو پر
معن خلاصه او پرانستی ده د دعوت په دغه ساحه کښي یو مشبت
او اغیزمن ګام اخستل بلل کیدای شی .

د دغه رسالی د دوه یم څل لپاره چاپ او په لړ وح کښي د
لومړۍ څل یو زر چاپ شویو توکونو تمامیدل او ورسه د علاقه
مندانو خواشوق او علاقه درلودل په حقیقت کښي له یو پلوه
ددی خبری د ژوت والی او ثبوت نیټانه ده چې خلک او س په
غوش اکشريت سره په ګردو چارو کښي د عمل کولو لپاره د
مسنونه طریقو د لتسولو او پیژندلو په باره کښي زیاته مینه او
دلچسپی لری او دهري هفه وسیلی په لاس ته راولو کښي
چې د هفه په ذریعه سره د اسلام واقعی روح او حقیقت درک
کېږي یو د بل نه سبقت او وړانه والی کوي، او د بل پلوه د
حق پرستو علماؤ په ضد د مبتدعینو ملایانو او د هفوی د
پلویانو د ناوړه تبلیغاتو د بی اثره پاتی کېدو په باب یو ستر
دلیل دی .

د کتاب د دوه یم څل چاپ په وخت مونږ ته دا فرصت په
لاس راغۍ چې د پېښتو هفه شمیرتوري کوم چې په لومړۍ
چاپ کښي د قلمى اصلاح تخته پاتی شوی وه اصلاح او درست

شول او همدارنگه ځنۍ ایاتونه چې حرکات وریاندی نه ڈ
لیکل شوی او د عامو وګرو لپاره وریاندی تلفظ کول سخت او
مشکل ڈ په هفو باندی حرکات ولیکل شول او اوس د هر چا
لپاره په اسانه سره د استفادی وړ وګرځیدل.

الله پاک دی مونږ ته په شریعت باندی د عمل کولو توفیق
راکړی او زمونږ تقول نیک اعمال دی زمونږ لپاره د نجات ذریعه
او وسیله وګرځوی .

وصلى الله تعالى على خير خلقه محمد وآلہ واصحابہ
اجمعین.

محمد شعیب "صافی" - کنړی - افغانستان

الف

بسم الله الرحمن الرحيم

سریزه

عمنی خلک په دی عقیده دی چې دین دهر سری دخپل فکر او خوبی شی دی او هر چاچی کومه طریقه دعبادت لپاره غوره کړه او په هغه سره یې عمل تر سره که، دده دنجات او سعادت وسیله ګرځی؛ اما حقیقت دا دی چې ددنیا او آخرت کامیابی یواځی درسول الله صلی الله عليه وسلم په مبارکو سنتو او طریقو کښی ده او له دینه پرته نوری تولی لاری چاری په هر نوم او دستور سره چې او نومولی شی تلل ورياندی انسان دتاوان، هلاکت، او تباھی کندی ته غورځوی، حکم الله پاک ددغه امت دهایت او لارښونی لپاره رسول الله صنی الله عليه وسلم رالیزلي دی او د دین په تولو امورو کښی یې پر اسلامی امت باندی دهغه پیروی او متابعت فرض او لازمي ګرځولي دی، او درسول الله صلی الله عليه وسلم پریکړو ته غاره اینبودل او په طریقو او سنتو باندی یې ورله تلل او خوبی خرمکندول دایان لپاره اساس او بنست تاکلی دی، الهمی فرمان په دی برخه کښی داسی هدایت ورکړي دی.

فَلَا وَرِيكُ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ إِنَّمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ

ب

لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرْجًا إِمَّا قَضَيْتَ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

او دغه راز الله(ج) د رسول الله صلی الله علیه وسلم
دواامر او احکامو خخه مخالفت دهلاکت او عذاب باعث
خودلى دى او دغه لوی خطرته بى مسلمانان په خپل مبارک قول
سره داسى متوجه کړي دى: فَلَيَحْدُثَ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ
تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ.

که دخداي تعالي د رضا او خوشحالی په لټولو کښي په
انصف سره دقران کريم نصوصو او درسول الله صلی الله علیه
وسلم مبارکو احاديشو ته نظرواچول شى حتما سرى دى نتيجي
ته رسيري چې ددنيا او آخرت کاميابي او دالله تعالي رضا او
خوشحالی صرف درسول کريم صلی الله علیه وسلم په تابعداري
سره تراسه کيداي شى، ځکه چې قرآن کريم فرمابي: قُلْ إِنْ
كُنْتُمْ تَحْبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يَعْبِدُوكُمُ اللَّهُمَّ د رسول الله صلی الله
علیه وسلم پېروي دانه ده چې سرى فقط یو خو اوامر عملی
کړي او ديو خو مناهیرو خخه حان وساتي، بلکښي درسول کريم
صلی الله علیه وسلم پېروي عبارت له دينه ده چې مسلمان په
 بشپړه توګه خپل تول کړه وړه دنيوي وي او که اخروي وي، د
راحت په حالت کښي وي او که دتكليف په وخت کښي وي

ج

دخوشحالی په صورت کښی وي او که دغم په مهال کښی وي،
په عباداتو کښی وي او که په معاملاتو کښی وي لنده داچې به
هرڅه کښی او هر وخت کښی بي د رسول الله صلی الله عليه
وسلم په طریقو باندی درست عیار او عملی کړۍ او په هیڅ شی
کښی د پیغمبر عليه السلام د احکامو او سنتو مخالفت ته زړه
بنه نه کړي.

د اسلام د سپیڅلی دین لوی خصوصیت او امتیاز دا دی
چې په دغه دین کښی صرف دالله جل جلاله قول او درسول اکرم
صلی الله عليه وسلم ارشادات، هدایات او سنت د دلاتلو په
برخه کښی مدار داعتبار دی او دبل هرچا قول او فعل ولوکه دا
دیرغت شخص ته منسوب هم وي، خوکله چې دالله او دالله
درسول د احکامو مخالف وي داعتبار ورنه دی همدا وجه ده چې
علماء، وايې: هرڅوک چې درسول الله صلی الله عليه وسلم
د حکم خلاف کوم عمل وکړۍ او یا کومه طریقه ایجاد کړی اکړ
چې د دین په نیټ سره وي خوښاهم کونکې بي ګناه ګار او عمل
بي کوتې او مردود دی لکه چې پیغمبر عليه السلام فرماني:
(مَنْ أَحَدَثَ فِي أُمَّرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ دُدٌ)
په دین کښی بدعت د دغه ډول اعمالو دجملی شغه شمیرل

کېزى او دا داسى عمل دى چى فاعل او كونكى يى ددين په صبغه او جامه كېنى په دى عقیده باندى تر سره كوى چى كواكى دا ددين جزء او نېك كار دى، حال داچى دا ددين جزنه بلکېنى په اسلام كېنى نوي راپيدا شوی عمل يى چى په شرع شريف كېنى دھفى لپاره كوم اساس او بنیاد نه شى پيدا كولى، نه په قرآن مجید كېنى دھفى په باب كوم اصل مندلی شى او نه ورلە په احاديثو كېنى دمشروعيت دليل بنودلى شى، او نه په خيرالقرون كېنى ددغه عمل دانجامولو په بىرخە كېنى دچاقول او فعل دستد په توګه وراندى كولى شى.

رسول الله صلى الله عليه وسلم په يو مبارك حدیث كېنى هرنوي پيدا شوی عمل په دين كېنى بدعت بللى دى او هر بدعت ته يى گمراھى ويلى ده او دھرى گمراھى انجام يى جهنم بنودلى دى، (كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار) الحديث.

شیخ عبدالعزیز عبدالله بن باز د سعودی عربستان دافتاء، دعوت او ارشاد رئيس په او سنی عصر كېنى واقعا يو داسى شخصیت دى چى د اسلامی امت د عقائد او اعمالو د اصلاح په بىرخە كېنى د دعوت او تبلیغ وظیفی ته په خاص اهمیت

قائل دی او په دغه ساحه کښی داسبابو او وسائلو په عمومیت او پراختیا کښی په اخلاص او صداقت سره هخه او کوبنیش کوي، ترڅو مسلمانان دشرك، بدعت او رسوماتو په ناوره عواقبو باندی خبر شی چې بیا دقرآن کريم او احادیثو په رڼا کښی دشركی عقیدی، او مزخرفو خودساخته اعمالو څخه ځانونه وساتی.

دشیخ ابن باز یوه رساله د (التحذیر من البدع) په نوم چاپ شوی ده، په دغه رساله کښی نوموری دمیلاد النبی صلی اللہ علیه وسلم په نوم مروجه محفلونه او مجالس جوړول او اهتمام دغه راز د رجب دمیاشتی په آخره کښی دمعراج دشپی په نوم دیوی شپی لانګل، او همدارنګه دبرات یعنی دشعبان دېنځلسی شپی خاص دول اهتمام او درناوی او دغه شپه دیوځانګړی قسم عبادت لپاره اختصاصول ناروا او بدعت ګنلي دی او دقرآن کريم او نبوي سنتو په استنادی په ددغو محدثو عملونو بطلان او عدم مشروعیت په دیره معقوله او مدلله توګه سره ثابت کړي دی.

دغه بدعت (دمیلات مروجه محفل) د (۷) اوومی پېږي په لوړۍ لسیزه کښی لکه چې ابن خلکان لیکلی دی په (۶۰۴) هـ

و

کال کېنى د مظفرالدین کوکرى بن اريل په نوم ديو مسرف
پاچا لخوا چى د دين ناخخه ناخبره ئ او يو دنيا پرسست ناكاره
عالىم يى ملگرتىيا كوله، دموصل په بىيار كېنى كىسبۇدل شو، او
كۆم عالىم چى ددغه بدعت دايىجاد په بىرخە كېنى يى پاچاته
دجواز مشورە ورکۈرى وە دەھىد پە باب ذەبى پە دول الاسلام
كىسى ليكلى دى چى دەھە نوم عمر بن وحيد ابوالخطاب متوفى
٦٣٣ھ ق. ئ.

حافظ ابن حجر عسقلانى دلسان الميزان په ٤ تۈك ٢٩٦ مخ
كېنى ددغه مزخرف عالىم پە بارە كېنى داسى ليكلى دى:
دە بە ددىن دائىمە وو او اسلافوپە شان كېنى ديرە زياتە بى
ادبى او گستاخى كوله، دىگىنە او قېبىحى ئىبى شىختىن ئ، نهایت
زيات احمق او مغۇر ئۇ، او ددىن پە امور كېنى دير بى پروا
او سىست ئ، علمائۇ وىلى دى چى دپاچا مطلب ددغه بدعت پە
رواجولو كېنى خان تە دعوامو پام را اپول او دخپلى واكمى
استەحكام ئ، او ھەمدەن وە چى كال پە كال بە يى ددغه
محفل دمراسمو پە تر سره كولو باندى دلگونو رپو مصارف
كول.

علامە ذەبى د دول الاسلام پە ٢ تۈك ١٠٣ مخ كېنى پە

دی هکله داسی لیکلی دی (وکان ینفق کل سنة علی مولد النبی
صلی اللہ علیه وسلم نحو ثلاٹ مائناة الف) یعنی هر کال به یی د
رسول اللہ صلی اللہ علیه وسلم دمیلاد دلانځنی په مناسبت
جوره شوی محفل باندی تقریبا دری لکه روپی مصرف کولو. اما
روسته بیا په نورو سیمو کسی هم بدمعت پسنده اشخاصو له
خوا دغه محدث عمل ته هوا ورکړل شوه او عمومیت یی ومنده،
ولی دهند په نیمه وچه کښی چې سری په دی وروستیو پېړيو
کښی دهندوستان او ورسه په ګاوړنګ کښی دپرتو هیوادونو
پخوانی او وسنی تاریخ ددين په لحاظ سره مطالعه کوي نو
ووینی چې ددغه بدمعت او په عامه سطحه دنورو بدمعاتو په
رواجولو کښی خودغرضه حاکمانو او علماء سوء په ګډه سره
رول لویولی دی او لا کله چې واکمنی طبقی دغه ناکاره علماء
دڅلولو ګپتو دساتلو په خاطر په څنګ کښی نیولی دی نو دغه
مزخرفه او ماده پرست علماء بیا دهغوي دنفوذ نه په استفاده
کولو سره بدمعاتو او رسوماتو په ترویج او عمومیت کښی
ځانونه بنه ستري ستومانه کړي دی او بالخصوص شیعه وو او
بریلیانو تریتونه زیاتی په دغه ناولی دنه کښی غوتی وهلي دی.
ما دغه رساله «التحذیر من البدع» له دی امله په پښتو

ح

ژیه ترجمه کړه چې د دغه لسان ويونکي او لوستونکي له يو خوا
د دلاتلو په رنا کښي په دی پوه شی چې د اسلام په مکمل کړي
شوي دین کښي دغه اعمال چې د بحث موضوع ده او په دی
زمانه کښي بي دبل هروخت په نسبت بازار زيات تود دي، کوم
شرعی حیثیت نه لري بلکښي د شریعت خلاف نامشروع او
محدث عملونه دي او حان ساتنه ترینه ضروري او لازمي خبره
ده، او دبل پلوه د بدعاatu ناوره اثراتو او عواقبوته هم پام
لرونکي او وسی حکه اکثر خک د بدعاatu په مهلك جاڭگيردي او
په دی ګمان چې ګنني د آخرت لپاره د ثواب ذريعه او نیک کار
دي تر آخره پوري پکښي اخته وي او بالآخره عمر بي پاي ته
ورسيږي او همدغسى بي توبي مرشي. (وَهُمْ يَخْسِبُونَ أَنَّهُمْ
يُخْسِنُونَ صُنْعًا).

الله پاك دي موئر ته په سمه لاره دتللو توفيق راکړي،
دبداعاتو، خرافاتو، او هر دول باطل او ناروا ڏ شخه مو دي په
آهان کښي وساتي، وماذلک على الله بعزيز حسل الله تعلي
على خير خلقه محمد واله واصحابه اجمعين
قاضي محمد شعيب «صافی»

بسم الله الرحمن الرحيم

لومړۍ رساله

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله وعلى آله
وصحبه ومن اهتدى بهداه اما بعد:

د رسول الله صلی الله علیه وسلم دنیک مرغه میلاډ
(زېزیدنی) د لمانځنی په مناسبت د خصوصی غونډو جوړولو او
په دغو غونډو کښی د پېغمبر عليه السلام د احترام لپاره په دی
عقیده چې دی محفل ته تشریف راوري، پاخیدل او قیام او په
یوه ځانګړی توګه دسلام ادا کول، او دغه راز پکښی دخنو
نورو مراسمو داجرا کولو په هکله دهیرو کسانو لخوا خوشخواره
د اپوبنتنه وشهو چې دغه عمل د شریعت له مخې شه حکم لري؟

حُواب: د رسول الله صلی الله علیه وسلم د زېزیدنی او یا
دبل چا د زېزیدنی د لمانځنی په مناسبت غونډه (دمولود په نوم
محفل) جوړول شرعا بالکل جواز نه لري حکمه چې دا عمل^۱

۱- د بعثت موضوع هغه مروجہ مجالس او محفلونه دی چې د ربیع الاول
دمیاشتی په ۱۲ نیټه او یا د دغه ورځی پمناسبت سره په نورو وختو کښی
د خاصو مراسمو شرطونو مصارفو او قبوداتو په ترڅ کښی منعقد کېږي. مترجم

بدعت او په دین کېنى نوي طریقه ده، او داله دی امله چې دعه عمل نه رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم په خپله کرى دی او نه په خیرالقرون (غوره پېمپو) کېنى —

درسول الله صلی اللہ علیہ وسلم راشدہ حليفه گانو او نورو صحاب وو او تابعيينو رضوان الله علیهم اجمعين ددغه عمل داهتمام په برخه کېنى اقدام کپرى دى، او حال دا چې دوى درسول الله صلی اللہ علیہ وسلم په طریقو او سنتو باندى ترتیلولو خلکو شخه بنه پوهيدل او له هرچانه دوى دنبى عليه الصلوة والسلام سره زیاته مینه او محبت درلوده او په تول امت کېنى دوى درسول الله صلی اللہ علیہ وسلم دشرع او قانون زیات تابعدار او پېرو وو، درسول الله صلی اللہ علیہ وسلم ارشاد مبارک دی فرمائی: (مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ^۱)^۱ او په بل حدیث کېنى نبى علیه السلام فرمایلى دى: (عَلَيْكُمْ بِسْتِئْنٍ وَسُنْنَةُ الْخُلُقَاءِ الرَّأْشِدِينَ الْمُهَدِّدِينَ مِنْ بَعْدِي نَسْكُنُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ

۱- ځموږ د اسلام په دین کېنى چې چا داسی نوي کار اضافه کړو چې ددين شخه نه وي هغه عمل مردود دی دمنلو ورنه دی.

كُلَّ مُحَدَّثَةِ بَدْعَةٍ وَكُلَّ بَدْعَةِ ضَلَالٍ) ^١

په دغو دوارو مبارکو احادیشو کبىنى دبدعاتو ارتکاب په
كلکە سره منع شوي دى او دمبتدعىنۇ دپارە سختە وىرە او تحذير
بيان شوي دى. الله جل جلاله پە خپل مبىن كتاب کبىنى پە دى
ھكىلە فرمائى: (وَمَا أَنَّا كُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْ
فَانْتَهُوا) ^٢

او هىدارنکە الله تعالى فرمائى: فَلَيَعْذِرَ الَّذِينَ مُخَالَفُونَ
عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبُهُمْ فِتْنَةً أَوْ يُصِيبُهُمْ عَذَابًا إِلَيْمًا .

او بل ئاخانى فرمایلى دى: (الَّقَدْ كَيَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ

١ - پرتاسى باندى ئىما دىستتو او طريقو عملى كۈل او پابندى لازم ده او له
مانە وروستە ئىما دەدایت مندوونكۇ خلنا، دطريقو كىلك پابند شى، منگولى
ورىباندى ولگۈرى او عمل پرى وكمى او پە دين کبىنى دنوو راپىدا شويو اعمالو
ئىخە ئىخان وزۇغۇرى ئىكە پە دين کبىنى دەرنىمى عمل انجامول بدعت دى او هر
بدعت (بدعت كونكى) گىمراه دى.

٢ - سورة حشر : (٧) او هەندە خە چى درىگىرى تاسوتە رسول (دالله)
نۇوانى خلى وىنسى قبول نى كىرى، او هەندە خە چى منع كوى (رسول الله) تاسى
لە هەندە خەند، نو بېرته شى ترى (مە نى غوارى).

٣ - سورة النور : (٦٣) پس ودى يېرىرى هەندە كسان چى مخالفت كوى له
امره (حکمە) دىدغە رسول ئىما، له دىنە چى ورسىزى دوى تە خە فتنە (آفت پە
دنىا کبىنى) يَا ورسىزى دويتە عذاب دردىناك (پە آخرت كېنە).

اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرِ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا إِذْ
هُمْ دَادُولُ اللَّهِ پاک مهربانی کوي او فرماني: وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ
رِمَنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُمْ وَأَعْدَلُهُمْ جَئْنَتْ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَرُ خَلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ؟

او همدغه راز الله تعالى فرمایلی دي:
 (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَأَقْمَتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتُ

۱- سورة احزاب : (۲۱) خامخا په تحقیق دی تاسی ته (ای ویریدونکیبو) په (کارد) رسول الله صلی الله علیه وسلم کښی اقتداء غوره، نیکه مذکوره دهنه چاچی هاریزی دالله تعالی اوامید لري (دملاقات) او ورځی روستنى (قبامت) او پير یادوى الله تعالی هم په خوله هم په زړه.

۲- سورة التوبة : (۱۰۰) او هغه وړاندېنى اولنى ایمان لرونکي له مهاجرېنو او انصارونه او نور هغه کسان چې د دغه سابقانو متابعت بیں کړي دی ددوی په احسان یعنی نیکي سره راضى شوی دی الله تعالی له دوی شخه (د طاعت په قبول سره) او راضى شوی دی دوی له الله تعالی نه (دنعت په درکړه) او الله تعالی دوی ته جنتونه تبار کړي دی چې د دغه جنتونو یعنی دونو او مانیو دلاندی به بیں ويالي بهبېزی او دوی به په هغه کښې دتل او هېښ لپاره او سېزې دغه (رضاء او جنت) پېر لوی بری دی.

لکمُ الْإِسْلَامُ دِينًا

په قرآن کريم کښی دغه دول آیتونه ددی موضوع په ارتباط زبنت زیات دی، نو او س چې دخه محیل مولود د ثواب په نیت لمانځل کېږي نو دینه خو داسی خړګندېزې چې (العياذ بالله) الله پاک ددی امت لپاره دین نه ڦ مکمل کړي او رسول الله صلی الله عليه وسلم هم دغه دین خرنګه چې لازم او مناسب ڦ خپل امت ته نه ڦرسونی چې په عمل کښی بې راوستی واي، ترڅو روستنى خلک را پیدا شول او په اسلام کښی بې داسی نوي کارونه یعنی بدعاوی او خرافات چې شريعت ده ټه اجازه نه وه ورکړي را پیدا کړل او دا په دی ګمان چې دا نیک کارونه دی، دین ورباندی کمال ته رسیزې او الله جل جلاله ته د تقرب وسیله ګرځی، حال دا چې دابی له شکه ډیر لوی خطرناک خیال دی، او په الله پاک او رسول الله صلی الله عليه وسلم باندی اعتراض او نیوکه ډ کوم چې الله جل جلاله او ده ټه رسول محمد رسول الله صلی الله عليه وسلم ترینه منزه

۱- سورت مائده : (۳) نن درج مکمل کړو ما تاسی ته دین ستاسی یعنی اصولا او فروعا، او تمام یعنی پوره می کړو خپل نعمت پرتاسی (ای مؤمنانو!) یعنی ددين په اکمال سره او غوره کړو ماتاسی ته اسلام ددين په لحاظ سره، یعنی په ټولو اديانو کښی ډیر پاکبزه.

او مبراء دى، حكمة الله پاك دخپلوا بندگانو لپاره دين پوره کړي
دى او نعمت يې ورياندي تمام کړي دى.

رسول الله صلى الله عليه وسلم هم په بشپړه توګه سره دين
بيان کړي دى او جنت ته دننوتو او دجهنم داور خخه دېج پاتى
کيدوټول طرق اولاري يې خپل امت ته په واضحه توګه بنوولی
او په ګوته کړي دى، حكمة په صحيح حدیث کښی چې عبدالله
بن عمرو رضي الله عنهمما يې روایت کړي دى داسی راغلی
دى: عن عبدالله بن عمرو رضي الله عنهمما قال رسول الله صلى
الله عليه وسلم مابعث الله من نبى الا كان حقا عليه ان يدل
امته على خير ما يعلمه لهم وينذرهم شرما يعلمه لهم، رواه
مسلم فی صحيحه^۱

او دا بنکاره خبره ده چې زمونز پېغمبر جناب محمد رسول
الله صلى الله عليه وسلم د تولو انبیاء غوره او آخرنی پېغمبر
دى او د تبلیغ او نصیحت په لحاظ د تولو خخه اوچت او اکمل

۱- د عبدالله بن عمرو رضي الله عنهمما خخه روایت دی چې رسول الله
صلی الله عليه وسلم فرمایلی دی: الله پاك په هر نبی یاندی دا لازمه کړي ده چې
خپل امت ته د نیکو او غوره کارونو تعلم ورکړي فاندی او ګئی يې ورته
وښانی او د بدبو(ناورو) کارونو نه ورته دھان ساتنی په هکله توصیه وکړي او
ویں ویره وی، دغه حدیث مسلم شریف پخپل صحيح کېنسی روایت کړي دی.

دی نو که چیری دمولود د لمانځنی په مناسبت مجلسونه جوړول
 د الله تعالى د غوره شوی دین یوه برخه واي، حتماً به دا عمل
 يا رسول الله صلی الله عليه وسلم په خپل ژوند کښی په خپله
 انجام کړي واي او یابه دده صلی الله عليه وسلم صحابه ڦ رضي
 الله عنهم ددغه فعل کولو ته اقدام کړي واي خوکله چې په خير
 القرون کښی يعني په غوره شویو پیړیو کښی هم دغه عمل د
 چا لخوا ترسره شوی نه دی نو ثابته شو چې دا داسلام د
 احکامو خخه نه بلکښی دا دهغو بدعاو له جملی خخه دی چې
 په اسلام کښی نوی را پیدا شوی دی او نبی عليه السلام خپل
 امت ددغو ناجائزو کارونو د ارتکاب خخه ویرولو دی لکه چې
 په تیرو دوه مبارکو احادیثو کښی بی یادونه وشه، او دغو دوه
 حدیثونو ته د معنی په لحاظ ورته نور ډیر احایث هم شته چې
 دغه مدعی ثابته وي لکه دا قول درسول کريم صلی الله عليه
 وسلم شو چې دجمعی د ورځی په خطبه کښی بی وفرمایل:
 اما بعد: فیان خیر الحدیث كتاب الله و خیر الهدی هدی
 محمدصلی الله عليه وسلم وشر الامور محدثاتها وكل بدعة
 ضلالة- رواه الامام مسلم فی صحيحه^۱

(۱) اما بعد: بیشکه د الله تعالى كتاب تر ټولو غوره کلام او بیان دی
 چې بهترینه طریقہ دهمندی کتاب په ذریعه سره مُذَلْ کېزی او د محمد رسول الله ->

په دی برخه کبئی زبنت زیات آیاتونه او احادیث وارد شوی دی، او ددغه امت ډیر زیات شمیر علماز هم ددغه ډول محفلونو د انعقاد او جورولو خخه انکار کري دی او د ذکر شويو آياتونو او احاديشه او خنو نورو شرعى دلاتلو په اساس يى هفه ناروا گنلى دی او دهفي نه يى د منع کيدو او حان ساتنى په باب يادونه کري ده، البته بعضو متأخرینو ورته جواز ورکري دی، خو هفه هم په دی شرط چې دغه غير مشروع شيان پکبئي ونه کړای شي مثلاً درسول الله صلی الله علیه وسلم په ستاینه کبئي غلو او تجاوز ونه کړای شي، د بنحو او نارينټو تر مینځ اختلاط نه وي، د موسيقى او لهو ولعب نور وسائل پکبئي استعمال نه شي، او همدارنګه حُنی نور داسی اعمال جواز لري حُکه شرعى قانون دادى چې کله په کوم شي کبئي په ديني لحاظ سره نزاع واقع شي نو دالله تعالى كتاب او د محمدصلی الله علیه وسلم سنتو او ارشاداتو ته يى وراندي کرو

-> صلی الله علیه وسلم سنت دخبر او هدایت سرچشممه ده، او ترتیلو ناډره هفه کارونه دی چې په دین کبئي نوي د حانه اضافه او د دین جزو ګرڅول شي او هر نوي کار (بدعت) ګمراهي او ضلالت دی.

او د قرآن کريم او احاديشه په رنها کښي بي فيصله او پريکره لهوو چي د الله او د رسول الله صلي الله عليه وسلم په دی

برخه کښي خه فرمان دی لکه چي الله پاک فرمائی:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِّبِعُوا اللَّهَ وَ اطِّبِعُوا الرَّسُولَ وَ أُولَئِنَّ
الْأَمْرُ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَ الرَّسُولِ إِنْ
كُنْتُمْ تُرْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمَ الْآخِرُ ذَلِكَ خَيْرٌ وَ أَحْسَنُ تَأْوِيلًا. (۱۱)

دا رنگه الله پاک په بل ځای کښي فرمایلی دی: وَمَا

اُخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ (۲۰)

مونږ دغه مسنله چي د مولود په مناسبت د محفلونو

خانګړي اهتمام دی د الله پاک كتاب ته واپندي کړه، الله جل
جلاله په خپل كتاب کښي مونږ ته په فعل او ترك کښي د
رسول الله صلي الله عليه وسلم په اطاعت او پيروي سره امر

(۱) نساء (۵۹): اى مؤمنانو تاسی د الله حکم زمنی او د الله د رسول

حکم ومنی او اطاعت وکړي د خاوندانو د حکم چي ستاسی خڅه وي يعني د
مسلمانانو حاکمانو او مشرانو او که بیا مو په کوم شی کښي نزاع پېښه شوه نو
الله طرفته يعني د الله كتاب ته او رسول ته يعني د رسول الله صلي الله عليه
وسلم احاديشه ته بی راجع کړي که په الله او وړخ د آخرت باندی ايمان لري، او دا
رجوع الله او رسول ته دیره غوره ده او دا رجوع د عاقبت له جهته دیره بنه ده.

(۲) سورى - ۱۰: او په هغه خبره کښي چي د کوم خېز په باب جګړه

کوي تاسی پس د هغه حکم يعني فيصله الله ته مفوضه ده.

کړی دی او ددی خبری آګاهی پکښی هم راکړی ده چې د اسلام سپیڅلی دین په تامه معنی سره کامل (او مکمل دی) او ددی خبری د ثبوت کوم دليل چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ددغه محفل اهتمام په خپله کړی دی وجود نلري، نو معلومه شوه چې دا په هغه دین کېښی نشته کوم چې الله پاک مونږ لپاره بشپړه کړی دی او درسول کريم صلی الله علیه وسلم په اتیاع سره یې راته پکښی حکم فرمایلی دی، او دا حکمه چې مونږ دغه مستله د رسول الله صلی الله علیه وسلم سنتو ته هم راجع کړه او په هغې کېښی مو ولیدل چې دا فعل نه رسول الله صلی الله علیه وسلم په خپله کړی دی او نه یې بل چاته د هغې امر کړی دی او نه دده قدر منو صحابټ ددغه عمل په ترسه کولو کېښی اقدام کړی دی، پس ددی تولونه دا نتیجه په لاس راځۍ چې دا شرعی عمل نه دی بلکېښی د هغو بدعا تو له جملی خخه دی چې نوی را پیدا شوي دی او دین ګنډل کېږي.

ددغه تحقیق په رزا کېښی چې هرڅوک ٻڙ غوندی بصیرت و لري، حق یې خوبين وي او دحق په پلټنه کېښی دانصاف نه کار اخلى په دی پوهیزی چې دمولود په مناسبت ددغه ډول مجلسونو ترتیب ددين دامورو خخه نه دی بلکېښی هغه ناروا

عمل دی چی الله پاک او دهجه رسول صلی الله علیه وسلم بی
په ترک او ورنه په اجتناب کولو سره مونږ ته امر کړی دی، او
د اچی په مختلفو سیمو کښی دیر خلک دمیlad په مناسبت
غوندي او مجلسونه جوروی نوعقل مند انسان باید په دی ونه
غولیزې ځکه حق داشخاصو په کشت سره نه پیژندل کېږي او س
بلکښی حق یواخی دشرعی دلاتلو په اساس پیژندل کېږي او س
لکه چی الله پاک دیهودو او نصارا ڏو متعلق فرمانی: (وَقَالُوا
لَنْ يُدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَانِيْهُمْ قُلْ
هَاٰتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) ۱

او په بل څای کښی الله پاک فرمایلی دی: (وَإِنْ تُطِعُ
اَكْفَرَ مَنِ فِي الْأَرْضِ يُضْلِلُوكُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) ۲

اوبيا زياتره دمولود په مناسبت دغه مجالس برسيره پردي
چی بدعت دی نور یو زيات شمير منكريات او ناروا اعمال

۱- بقره : (۱۱۱) واني اهل کتاب له سره نه نتوټھي جنت ته مګر هده
ٿوک به نتوټھي چې بهودي یا نصراني وي، دا ددوي نفسانی غوبېتنۍ دی دوی
ته ووايده راوري خپل دليل پردي خبره که په دی وينا کښی رېبېتنۍ بیں.

۲- انعام : (۱۱۶) او که متابعت وکړي ته دزياتو هده کسانو چې پا
عُمَكَه کښی دی نوايده دی یووي دوی ای محمده ا دالله دلاري څخه.

پکنې ترسه کېزى مثلاً د نارينه وو سره دېشۇ اختلاط، ساز او سرود (آوازونه او غزلى ويل) دموسيقى د آلاتو غېزول، دنسه بى او مخدره شيانو استعمال او خېنل او دەخنو نورو ناوره اوغىر مشروع كارونو انجامول شول، او كله كله پکنې د دينه هم لوى جرم واقع كېزى چى هەدە شرك اكىر دى، دمثال پە دول درسول الله صلى الله عليه وسلم پە ستائينه او تعريف كېنى غلو او بى خايد مبالغه كوي، د اوليا، الله پە مدحه كېنى د حىدنه تجاوز كوي، آواز او فرياد ورتە كوي مرسته ورنە غوارى او داعقىدە ساتى چى اوليا، عالم الغيب دى، او دغە راز بعضى نور ناروا كارونه شو.

او حال داچى پە سىسى روایت كېنى راغلى دى چى رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلى دى: (اياكم والغلوفى الدين فاما اهلك من كان قبلكم الغلو فى الدين).

پە دين كېنى دغلو او بى خايد مبالغى خەخە خانونه وساتى خەكە ستاسى خەخە مخكىنى خلک پە دين كېنى دغلو او افراط پە وجە هللاك شوي دى.

او پە يو بل حدیث كېنى چى امام بخارى (رح) روایت كىرى دى نبى عليه السلام فرمایلى دى: (لا تطرونى كما اطرت

النصارى ابن مریم انا انا عبد فقولوا عبدالله ورسوله) خرجه
البخارى فى صحیحه من حدیث عمر رضی الله عنہ.

(حُمَّا د تعریف او توصیف په وخت کښی دحد شخخه تجاوز

مه کوي لکه خنگه چې نصرانیانو دعیسی بن مریم په باره
کښی اوکړه او هغه ته یې د الله تعالی دخونی نسبت وکړ، زه
صرف بنده یم نو په دی اساس حُمَّا په هکله او وايی: عبدالله
ورسوله)

يعنى حُمَّاد توصیف په برخه کښی دومره افراط مه کوي
لکه خومره چې نصاری او دعیسی بن مریم په برخه کښی کړی او
بې شکه زه بنده یم ماته دالله بنده او ده ګه رسول او واين.

او بیا د حیران تیاور خبره خولا داده چې زیاتره خلک په
دغه دول کنفرانسونو کښی برخه اخستلو ته په زیات اهمیت
قاتل وي او دالله تعالی د حقوقو او فرانضو په اداء کولو کښی
ست او مقصري وي حتی چې په جمع سره مانځه ته هم
حاضریدای نشي او په دی نه پوهیزی چې د خومره ستري ګناه
مرتکب وګرځیدل ولی دیته یې خیال قدری هم نه ذی. بیشکه
چې دا داميان کمزوری او دالله تعالی دورکړي بصیرت کم والی
دي، او په زرونو باندی د دول معصیتونو او ګناهونو

دزنگ تاثیر اوغیزه ده الله پاک دی مونږ او تولو مسلمانانو ته
ددغه مرض خخه شفا، نصیبیه و گرځوی. (۱)
او ځنی خلک په دی ګمان هم دی چې دغه محفل ته نبی
اکرم صلی الله علیه وسلم په خپله تشریف راوری چې له همدي
امله بی داستقبال لپاره و دریزی سلام ادا، کوي او هر کلی اهلا
وسهلا وابی چې دا دیر لوی باطل او د بدترین جهل نتيجه ده،
حکم رسول الله صلی الله علیه وسلم دقیامت دورځی نه
مخکبنسی دخپل قبرخخه نه راوځی او نه دچا سره ملاقات کوي
او نه ددوی اجتماع ګانوته حاضریزی بلکبنسی دقیامت دورځی
پوری په خپل قبر کبنسی مقیم او تشریف لرونکی دی او روح
مبارک بی دععت په مقام کبنسی درب العزت په وراندی په اعلى
علیین کبنسی قرار لري لکه چې الله پاک دالمؤمنون په سوره کبنسی
فرمایلی دی: (ثُمَّ إِنْكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيْتُونَ ثُمَّ إِنْكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
تُبَعَّثُونَ)؟^۲

- کله چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم دمبلاد په مناسبت محفلونه او غونډلی جورول لکه چې تاسوته دشروعی دلاتلو په رنا کبنسی ثابته شوه کوم
شرعی حبیشت نه لړی نو دبل هرچا دزیندنی تلين چې په هرنوم سره مانځل کېږي
په طریق اولی سره غیر مشروع او تاروا عمل دی ولوکه دخلکو په نظر دېرغت
اشخاص پکبنسی هم ګډون وکړي لکه په موجوده وخت کبنسی چې د پیرانو او
ملنګانو په قبرونو او مزارونو ہاندی دعرس په نوم غونډی او ملي جوړیزی او یو
تعداد دپام وړ مذہبی او سیاسی اشخاص پکبنسی ګډون کوي. مترجم
- د المؤمنون سوره (۱۵-۱۶) بما بیشکه تاسی پس له دی خامخا موه
کیدونکی بې، بیشکه تاسی دقیامت په درج کبنسی بیا ژوندی را پاخولي شي.

اوهمدارنگه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائی: قال
النبي صلی الله علیه وسلم انا اول من يشق عنه القبر يوم القيمة
وانا اول شافع وانا اول مشفع !^٢

دغه مبارک حدیث او پاسنی ذکر شوی مبارک آیت او هفه
نور آیاتونه او احادیث چی دغو دواروته په معنی کښی ورته
والی لری قول په دی باندی دلالت کوي چی رسول الله صلی الله
علیه وسلم اوهم نور مری به د قیامت له ورخی نه مخکی دخلو
قبرونو خخه نشی راوتلی، او دا دتولو اسلامی علماء په مبنیخ
کښی مجمع علیها او متفقه مسئلله ده چی هیج نزاع او اختلاف
پکښی ددوی ترمینځ نشته، نو مسلمانانوته پکاردي چی دغه
مسائل په پام کښی ونیسی او دهفو بدعاو او خرافاتو خخه
اجتناب وکړی کوم چی جاهلانو ایجاد کړی دی او په شرعی
دلیل باندی اتكاء نه لری.

وَاللَّهِ الْمُسْتَعْنَ بِهِ التَّكَلَّمُ وَلَا حُولَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ.

اما کوم چی په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندی درود

١- دقیامت په ورخ به زه هفه شوک یم چی دتولونه به لوړۍ د قبر خخه
پورته کېږم، او زه به لوړۍ شخص یم چی سفارش به کوم او زه به لوړۍ
شخص یم چی شفاعت به می قبول شي. علیه من رهه افضل الصلة والسلام.

او سلام ویل دی هفه بى له شکه دتقرب حاصلولو غوره طریقه
او نیک عمل دی لکه چى الله پاک فرمایلی دی: اَنَّ اللَّهَ
وَمَلِكُكُتَّهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا إِيَّاهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلَوَاتُهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمُوا
سَلِيمًا!

او درسول الله صلی الله عليه وسلم فرمان دی: من صلی^۱
علیٰ واحدة صلی الله عليه بها عشراء^۲ او دا په هروخت کښی
جانز او مشروع عمل دی او بالخصوص دهر مانځه نه وروسته
بى په ويلو باندي زيات تېنګارشوي دی، او حتى چى ددېرو
علماء په نزد باندي دهر مانځه په روسته نى قudedه کښی ددرود
لوستل یو وجوبی امر دی، او په نورو ډېرو څایونو کښی بيا
درود ویل لکه چى یو زيات شمير احاديث ورياندي دلالت کوي
سنت موکده دی، مثلاً د آذان ويلو وروسته، درسول الله صلی^۳
الله عليه وسلم دمبارک نوم اخستلو په وخت کښی، او دارنگه
دجمعی په شپه او وړح کښی شو.

-
- بیشکه الله پاک او پربینتی پربنی عليه السلام باندي درود وامي،
ای موزمانو تاسی پرهفه باندي دير درود او سلام ولولي.
 - چاچى پرماباندي یو خل درود ورايه الله پاک په هفه باندي لس واري
درود او رحمت ليزى.

دالله پاک تخته سوال کوو چى مونىز او تولو مسلمانانو ته
په دين باندى دپوهيدو او ثبات توفيق راکرى او دنبوي سننو
مطابق راته عمل په برخه كرى او له هر راز بدعااتو او خرافاتو
تخته مو په امان كېنى وساتى ائە جواد كېرىم وَصَلَى اللَّهُ وَسَلَّمَ
عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٌ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

دوه یه رساله

دمعراج دشپی درناوی او په دغه مناسبت دخاصو مراسمو
ترسره کولو حکم.

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله وعلى الله
وصحبه. أماً بعد: په دی کښی شک نشته چې د معراج واقعه
در رسول الله صلی الله عليه وسلم په صداقت باندی روښانه او
څرګند دلیل دی، او دالله تعالی په وراندی رسول اکرم صلی
الله عليه وسلم دشان او منزلت په برخه کښی پنکاره ثبوت دی
لكه چې همدغه واقعه دالله تعالی په بی ساره قدرت او په
ګردو مخلوقاتو باندی د ده دعلو او اوچت والی په باب یوستره
دلیل هم دی. اللہ جل جلاله په دی هکله داسی فرمایلی دی:

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ
الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكَنَا حَوْلَهُ لِنُرِيهِ مِنْ آيَتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُوا .

(۱) پنی اسرانبل: (۱) پاک دی هفه ذات چې خپل بنده (محمد) یې
بیولی ڈ په یوه شبے کښی یعنی په یوه برخه دشبې کښی د مسجد حرم خفه تو
مسجد اقصی پوری، هفه چې مونږ برکت اچولی دی گرد چاپیره دهه او دغه
بیول د محمدؐ دی لپاره ڏچی وښایو مونږ ده ته ځنی دخپلو دلاتلو خفه
بیشكه چې دغه الله همدى به او بدونکی او بدونکی دی.

در رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه په توادر سره ثابته
شوي ده چې دی اسمانو نوته پورته بوتلل شو. دتولو اسمانونو
دروازی ورته بيرته شوي ان تردی چې داوم اسمان خخه تیر
شو، او خپل پالونکۍ بي

ورسره دهله خه متعلق خبری وکړي دکوم شی چې نې اراده
درلوده، او الله تعالیٰ ورياندي پېنځه لونځونه فرض کړل، او
دغه لونځونه ابتداءً الله پاک پنځوس فرض کړي ڈ، خود رسول
الله صلی الله علیه وسلم دقینګار او بیا بیا مراجعي په سبب
چې هر واریه نې دالله تعالیٰ نه د تحفیف سوال کاټ پېنځه
لونځونه پاتی شول چې په فرضیت کښی پنځه دی او په اجر
او ثواب کښی پنځوس دی حکمه دیوی نیکی پرحاى الله پاک لس
براابره بدله او ثواب ورکوی. فللہ الحمد والشکر علی جمیع
نعمه.

دغه شېه په کومه کښی چې داسراء او معراج واقعه پېښه
شوي ده په صحیح احادیثو کښی ددغه شېی تعین نه دی راغلی
او تول هغه روایات چې ددغه شېی په تعین کښی وارد دی
دحدیث دفن پوهانو په نزد باندی هغه در رسول الله صلی الله
علیه وسلم خخه ثابت نه دی او داچې الله پاک دغه شېه

دخلکو څخه هیره کوي ده په دی کښی هم دالله پاک دير لوی حکمت دی او فرصاکه دمغراج دشپی تعین هم ثابت شی مسلمانانو له جائز نه دی چې دغه شپه دعبادت او ریاضت لپاره خاص و ګرځوی او یا په دغه شپه کښی دخاصو مراسمو په ترڅ کښی محفلونه جوړ کړي، حکم نبی علیه السلام او دهنه اصحابو رضی الله عنهم په دغه شپه کښی نه کوم محفل او مجلس جوړ کړي ڏ او نه ئی هغه دکوم شی دپاره خاص کړي وه، نوکه په دغه شپه کښی محافل جوړول او په خاصو مراسمو سره ددغه شپه ډانګل شرعی حکم وائی نو خامخا به رسول الله صلی الله علیه وسلم خپل امت ته قولا او یافعلا دهه دهه کړي وی او که درسول الله صلی الله علیه وسلم څخه ددغه شپه داهتمام متعلق کوم شی واقع شوی وای نو هغه به معلوم او مشهور وی او صحابه کرامو به خامخا مونږ ته دهه نقل او روایت کړي وی حکم هفوی په پوره امانت داری سره دخپل پیغمبر محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه ټول هغه خه نقل کړي دی چې امت مسلمه ورته اړتیا لري، ددين په باره کښی له هفوی نه هیڅ کمی نه دی شوی بلکښی هفوی دهر نیک کارکولوته سبقت او وړاندی والی کړي دی نوکه په دغه

شپه کښی ددغه شپی دتعظیم په خاطر په خاصو مراسمو سره غونډه او جشن نیول مشروع طریقه وائی، نو صحابه کرامو به ترتیولو خلکو څخه مخکښی دغه عمل ته اقدام کړی واي، او رسول الله صلی الله علیه وسلم ناصح ترین دخلکو دی، او درسالت پیغام بی په بشپړه توګه سره رسولی دی او امانت ی ادا کړی دی، نو که چیرته ددغه شپی درناوی او مجلسونه جورول پکښی دالله تعالی ددين دا حکامو څخه واي، نو رسول الله صلی الله علیه وسلم به ضرور د هغې بیان کاژ او پت به بی نه پریښوده خو کله چې په دی برخه کښی دهیځ کوم شي ثبوت دشارع له خوا نشه نو دا په داګه شو، چې ددغه شپی تعظیم او محفلونه جورول په دغه شپه کښی د اسلام څخه نه دی حکه الله پاک ددغه امت لپاره خپل دین مکمل کړی او نعمت بی ورله پوره کړی دی او ده ګه چاپه هکله بی کرکه پنډلی ده چې په دین کښی هغه څه معمول ګرځوی کوم چې الله پاک ده ګه دکولو اذن نه وي کړی الله پاک دخپل مبین کتاب دمائندی په سورت کښی داسی فرمایلی دی: الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لِكُمْ دِينَكُمْ وَأَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا. دغه راز دشوری په سوره کښی الله(ج) فرمایلی دی: (أَمْ لَهُمْ شُرُكَاً

شَرَّعُوا لَهُم مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذُنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كِلَمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

او په دیرو احادیشو کښی هم بدعاوتو نه ذخان ساتنى په باب درسول الله صلی الله عليه وسلم ارشادات موجود دی او تصریح پکښی شوی ده چې بدعات ګمراھی او ضلالت دی او داله دی امله چې اسلامی ټولنه د بداعاتو عظیم خطرته پام لرونکی اووسی او د کولو شخه یې اجتناب وکړی د دغو احادیشو له جملی شخه یو هغه حدیث دی چې په صحیحینو کښی دحضرت عائشی ام المؤمنین رضی الله عنها په روایت سره موجود دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایلی دی:

(من احدث فى امرنا هذا ماليس منه فهو رد) (۱) او داما مسلم په یو روایت کې داسی راغلی دی: (من عمل عملاً ليس عليه امرنا فهو رد) ^۲ «چاچې داسی یو عمل وکړه چې څونږ اذن

۱- شوری (۲۱) آیا دوی لره شریکان دی چې سازکړی دی هفوی د دوی پاره له دین شخه هغه شه چې حکم نه دی کړی په هنې سره الله پاک اوکه چېږي نه وانی خبره د فیصلی نو خامخا به حکم کړی شوی ذ په مبنی د دوی کښی، او بشکه ظالمان به په دردناک عذاب کښی مبتلا وي.

۲- ترجمه یو عمل مخکښی شوی ده.

او طریقه په کې نه وى هغه مردود دی »

د مسلم شریف په یو بل حدیث کېنى د جابر رضی الله عنہ خخه روایت دی، دی وائی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به د جمعی دورئی په خطبه کېنى فرمایل:

(اما بعد: فان خير الحديث كتاب الله وخير الهدي هدى محمد صلی الله علیه وسلم وشرالامور محدثاتها وكل بدعة ضلالة) ^۱.

حضرت عرباض بن ساریة رضی الله عنہ فرمائی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم یوه ورح مونږ ته په دومره مؤثر اندازه سره وعظ او بیان وکړو چې په زرونوکی ورڅخه ویره پیدا شوه او ستګی ژړه غونی شوی اوځکی ترینه اویهیدی مونږ وویل: ای د الله تعالیٰ رسوله معلومیزی چې ګواکی دا آخرنی او الوداعی وعظ دی نو وصیت وکړه مونږ ته، رسول الله صلی الله علیه وسلم ڦفرمایل:

اوصيکم بتقوى الله والسمع والطاعة وان تأمر عليكم عبد فانه من يعش منكم فسيرى اختلافاً كثيراً فعليكم بستوى وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدى تمسكوا بها واعضوا عليها

۱- ترجمه یو حل مخکسی شوی ده.

بالنواخذ وایاکم ومحدثات الامور فان کل محدثة بدعة وكل بدعة ضلاله.

د رسول الله صلی الله علیه وسلم احادیث پدی برخه کښی
هیر وارد شوی دی او دغه دول د رسول الله صلی الله علیه
وسلم داصحابو او صالحینو سلفونه هم بدمعاتو شخه دخان
ساتنى په باب ویره او ترهه ثابته ده او البتنه داپه دی لخاظ چې
بدعت په دین او اسلامی شریعت کښی ددادسي یو عمل زیات
والى دی چې دالله پاک اذن او حکم پکښی نشته او دیهودانو
او نصرانیانو سره چې داسلام دشمنان دی مشابهت او ورته
والى دی حکه هغوي په دین کې هغه خود ساخته خیزونه رانه
ایستلى ڦ چې الله پاک یې حکم نه ڦکری اوپل داچى بدمعاتو
دمبینځ ته راتلوله امله په نقصان او نیم گړتیا سره داسلام
دمقدس دین متهم کیدل لازمیزی او هرچاته معلومه ده چې په
دی کې خومره لوی فساد دی او دالله پاک ددغه مبارک قول سره
مخالفت دی چې فرمائی: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لِكُمْ دِينَكُمْ وَأَنْعَمْتُ
عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتُ لَكُمُ الْإِسْلَامُ دِينًا).

او همدارنکه درسول الله صلی الله علیه وسلم دهغو
احادیشو صریح اوښکاره مخالفت دی کوم چې بدمعاتو شخه

دخان ساتنى، ويرى او منافرت متعلق وارد شوي دي.

زه هيله لرم هغه دلائل کوم چي مونبر ذكر کرل، ددغه بدعت يعني داسرا، او معراج دشپى دجشن نبيول او لمانحلو دردکولو په برخه کپتسى دحق مطالبه کونکى لپاره کافى او قناعت بخښونکى وي او پري پوه شى چى داعمل کوم شرعى حبیثت نه لرى دخانه اضافه کري شوي کار دي خان لرى ساتنه ورنه ضروري خبره ده، خرنگه چى الله پاك په مسلمانانو باندي نصیحت کول او دشرعى امود و بيانول واجب ګرڅولي دي او دعلم کتمان او پتهول نى حرام کري دي، نو ما غوره و ګنهله چى دخپلوا مسلمانانو ورونو پام دغه بدعت ته راو ګرڅوم کوم چى په زياترو سيمو کېنسى معمول او مروج دي ان تردى چى بعضو خلکو پري باندي دشرعى او ديني عمل ګومان کړي دي.

مونبر، دالله پاك خخه سوال کوو چى مسلمانان اصلاح او درست کري او دين باندي پوهيدل نى نصيبة و ګرځوي مونبر او دوى ته په حق باندي دتمسک او ثبات او دشريعت مخالف عمل په ترك او پريښودو باندي توفيق راکړي او الله پاك په دي باندي قادر او توانا دي.

وصلى الله عليه وسلم وبارك على عبده ورسوله نبينا محمد

والله وصحبه.

دریه رساله

دشعبان (برات) دمیاشتی دپینځلسی شپی دخاص درناوی او دعبادت لپاره دهمدغه شپی دتخصیص او تعین په هکله شرعی حکم.

الحمد لله: لاتق دحمد او ستاینى دی هفه ذات چې زمونږی لپاره نئی خپل دین کامل کړی دی او پرمونږی باندی نئی دخپلوا نعمتونږ پوره پیروزونه کړی ده، درود او سلام دی وی دالله پاک پهنبي او رسول رحمة للعلمین محمد صلی الله عليه وسلم باندی.

اما بعد: الله پاک په قرآن کریم کښی فرمایلی دی:
 أَيَّامَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَنْتُمْ عَلَيْكُمْ نِعْمَتٍ وَرَضِيتُ
 لَكُمُ الْإِسْلَامُ دِينًا^۱ بیا سوره شوری کښی فرمانی:

(أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ)^۲
 وفي الصحيحين عن عائشة رضى الله عنها عن النبي صلى

۱-۲- ددی تولو ترجمه په لومړی رساله کښی مکمله شوی ۵۰.

الله عليه وسلم انه قال: (من احدث في أمرنا هذا ما ليس منه
فهوردا)

يعنى چاچى دمحمد رسول الله صلى الله عليه وسلم په دين
کېنى نوى کار اضافه كېو هغه کار مردود او قابل دمتنلو نه دى
او دمسلم شريف په يو روایت کي داسى راغلى دى:
(من عمل عملا ليس عليه امرنا فهوردا) يعني چاچى
داسى يو عمل وکېر چى ئىما دطريقى او عمل مطابق نه وي
مردود دى.

وفى صحيح مسلم عن جابر رضى الله عنه ان النبي صلى
الله عليه وسلم كان يقول فى خطبته يوم الجمعة، اما بعد: فان
خير الحديث كتاب الله و خير الهدى هدى محمد صلى الله عليه
وسلم وشر الامور محدثاتها وكل بد ضلاله.

په دغه بىرخه کى آياتونه او احاديث زېبت زيات دى چى
تول صراحة په دى باندى دلالت کوي چى الله پاك سبعانه
وتعالى يقيناً ددغه امت لپاره خپل دين مكمل كرى او نعمت
بي ورياندى تمام كرى دى او رسول الله صلى الله عليه وسلم
ددغه جهان خخه هغه وخت رحلت وکېر چى دين بي په بشپر
توكه سره ورساؤ او دخپل امت لپاره بي تول هغه خه چى الله

پاک ددغه امت لپاره داقوالو او افعالو په ساحه کښی مشروع گرخولی ۽ بیان کړل، او دا خبره یې واضحه کړی ده چې تول هغه دول اعمال او کارونه چې خلک یې دده درحلت نه وروسته ایجاد کړی او اسلام ته یې منسوب کړی هغه که اقوال وي او که اعمال وي تول بدعت او مردود دی، ولوکه دغه عمل یې په بشه نیت باندی هم کړی وي.

درسول الله صلی الله علیه وسلم صحابو او ددوی نه وروسته نورو اسلامی علمائو دغه حقیقت درک کړی وو نو خکه یې بدمعاتو په هکله کرکه او خوف درلووده او خانونه یې ورنه سائل، ابن وضاح، طرطوشی ابوشامه او داسی نورو علمائو چاچی بدمعاتو په رداو دستنټو په اتباع کښی کتابونه ليکلی دي تولو په دغه برخه کښی بحث او خیرنه کړي ده.

دبرات یعنی دمحفلونو په ترڅ کښی دشعبان دمیاشتی دپنځلسمی شپی درناوی او دغه ورځی (دشعبان ۱۵ نیټۍ) ته دروزی نیولو لپاره اختصاص ورکول دهفو بدمعاتو له جملی خځه یو بدعت دی چې دخنو خلکو لخوا رامینځ ته شوی دی، او هیڅ داسی دلیل چې داعتماد وروی دهفي په ثبوت باندی وجود نه لري اګر چې ځني احاديث ددغه شپی په فضیلت کښی وارد دي

خو هغه ضعیف دی ددی و پنه دی چه اعتماد و ریاندی وشی، او کوم احادیث چی په دغه شپه کښی په نسبت سره نوروته دلمنځ کولو فضیلت په باب وارد دی هغه کرد موضوعی او مختلق دی لکه چی هیرو پوهانو دیته دخلکو پام اړولی دی روسته به ان شاء الله ددوی دکلام یو قسمت ذکر شی. دشام او بعضونورو سمو دخنو سلفو آثارهم ددغه شپی فضیلت په هکله شته خود جمهورو علمائو په دی اتفاق دی چی په دغه شپه کښی خاص قسم مجالس او محفلونه ترتیبیول بدعت دی.

او هغه احادیث چی ددغه شپی په فضیلت کښی وارد دی هغه ټول ضعیف دی او څنی ئی موضوعی هم دي، ددغو علمائو له جملی څخه یو هم حافظ ابن رجب دی چی په خپل کتاب (لطائف المعارف) او څخو نورو کتابونو کښی یې دغه تکی ته په ګوته نیولو سره خلک متوجه کړی دی.
او په ضعیفو احادیث باندی صرف دهفو عباداتو په برخه کښی کوم چی اصل ئی په صحیح دلاتلو سره ثابت وي، عمل کولی شي.

اما دشعبان په پنځلسنه په اصطلاح دبرات په شپه کښی دخاصو مراسمو دترتیب او محفلونو جوړولو دثبوت په هکله

کوم صحیح دلیل وجود نه لری چې ضعیفه احادیث بیا دهی
په خنگ کښی مؤثر واقع شی.

دغه ارزښتناکه قاعده شیخ الاسلام ابن تیمیه(رح) ذکر
کړی ده، او زه په دغه مسئلله کښی دخنو علماؤ اقوال را نقل
کوم ترڅو ددلاتلو دمحی ددغه مسئلله په باب معلومات
حاصلی کړي.

ټول علماء په دی متفق دی چې دخلکو په مینځ کښی
دمنازع فيه مسائلو وراندی کول د حکم معلومولو د پاره دالله
تعالی کتاب او درسول الله صلی الله علیه وسلم احادیشو او
ستوتنه واجب دی ترڅو ولیدل شی چې دالله تعالی په کتاب
قرآن عظیم الشان او درسول الله صلی الله علیه وسلم په
احادیشو او یا په دغو دوارو کښی ددغه مسئلله په باب ثه حکم
دی: که په قرآن کریم او احادیشو کښی او یا په یو ددغو دوارو
کښی یې حکم موجود ټه، نو دادشریعت حکم دی عملی کول یې
واجب دی او که چیرته ددی دوارونه مخالف ټه نو بیا ترک او
پریښودل یې واجب دی، او هغه عبادات چې په قرآن کریم او
ستو کې دهی دمشروعیت په باب کوم دلیل موجود نه وی نو
بیا خلکو ته ددغه عمل دکولو پلوری دعوت ورکول او خوبائی

بيانول خوبی لاتھه کي، تھکی چې په خپله دغه عمل بدعت دی کول ئى هيچ جواز نه لري. لکه چه الله^۲ په سوره النساء، کي فرمایلی دی: .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أطِيعُوا اللَّهَ وَأطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِنَّ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ أَحْسَنُ تَأْوِيلًا .

همدارنکه الله پاک په سورت شورى کبى فرماني:
(وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَعَكِمُهُ إِلَى اللَّهِ)

او په سورتآل عمران کبى فرماني:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُعْبُونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُعَبِّكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۚ

بل ھاي سورت نسا، کبى الله تعالى فرماني:

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا .

په دی بروخه کسى آياتونه زېبت زیات دی او تول صراحة

۱- روایه دوى ته که چېرى بىي تاسى چې محبت کوي له الله تعالى سره نو ھما متابعت وکړۍ الله تعالى به تاسو سره محبت وکړۍ او گناهونه به مو در معاف کړۍ او الله مغفرت کونکي او دير رحم والا دی.

په دی دلالت کوي چي داختلاني مسائلو حکم دكتاب الله (قرآن کريم) او درسول الله صلي الله عليه وسلم داحداديشو له مخى معلومول واجب دی او بيا پردمغه حکم باندي رضا او خوبى خركندول هم واجب دی او هم دغه دایان تقاضا ده چي دېندګانو دپاره په کېنى هروخت فائده اوکته ده او داخترت لپاره دکامیابی او سعات سبب دی.

حافظ ابن رجب په خپل کتاب (الطائف المعرف) کېنى ددغه مسئلى په هکله دخپل هفه کلام په تعقیب چي مخکېنى ذکر شوي دي وائي:

دشام والا خنو تابعینو لکه خالد بن معدان، محکول، لقمان بن عامر، او خنونورو به دشجان دمنحنى (پنځلسما) شپی خاص تعظیم او درناوی کاو، او په دغه شپه کېنى به ئى په عبادت کېنى ډيره زیاته سعى او کوبېښ کولو، او بيا نورو خلکو ددغه شپی دفضیلت او تعظیم په هکله دهغوى پیروی وکره او داسى ویل شوی دي چي دوى ته په دی برخه کېنى اسرائیلی روایات رسیدلی ڦ، اما کله چي په نورو ملکونو کېنى ددوی دغه عمل شهرت ڦمونده نو دخلکو ترمنځ په کېنى اختلاف پیدا شو، چا ددوی عمل دحجت په توګه وومنلو او

ددغه شپی په تعظيم کښی بی دهفوی سره موافقت وکړو لکه دبصري او نورو سیمو څنۍ عابدين شول، ولی د حجاز زیاتره علماء چې له دی جملې نه عطا او این ابی مليکه هم دی دهفو نه انکار وکړ، او مدینې منوری فقهاؤ قول چې هغه دخنو مالکینو اویعضو نورو علماؤ قول هم دی عبدالرحمن بن زید بن اسلم نی داسی نقل کوي چې هفوی ولی دی: دا تول بدعت دی اساس نلري. او دشام دعلماؤ په منځ کښی ددغه شپی دعبادت متعلق اختلاف دی او دوه قوله نقل شوی دی:

۱- یو قول دا دی چې په ددغه شپه کښی په اجتماعي توګه سره عبادت کول په جماعت کښی مستحب عمل دی لکه خالد بن معدان، لقمان بن عامر او بعضی نورو به په ددغه شپه کښی به کالی واغوستل، خوش بوی به یې استعمال کړه، ستړگی به ئې به رنجبو توری کړي او شپه به ئې په جماعت کښی په قیام (عبادت کولو) تیره کړه اسحق بن راهویه په ددغه عمل کښی ددوی سره توافق درلوده او په جماعتونو کښی بی په اجتماعي توګه سره عبادت کولو دشعبان په پنځلسنه شپه (برات) کښی بدعت نه بلل. حرب الکرماني په خپلو مسانلو کښی دده قول رانقل کړي دی.

۲- یو تعداد نور علماء وانی چې: په دغه شپه کښی
 دماختن مانځه نه بعد په خاصه توګه جماعتونو ته دمانځه ادا
 کولو، قېصبوویلو او دوعا غوبېتلو لپاره دخلکو راتولیدل مکروه
 دی، اما که په انفرادی دول سره بدون دکوم خاص ملحوظ نه
 لکه دنورو شپو په شان نفلی لموخ کوي کراهیت نه لري، دا
 دامام او زاعی (رح) قول دی خوک چې دشام امام، فقيه او پوه
 عالم ڙو، او ان شاء الله تعالى دا دتولو نه صحيح او حقیقت ته
 نزدی قول دی. ده دخپل کلام په آخر کښی ویلى دی:

دبرات یعنی دشعبان پنځلسی شپی دفضیلت په برخه
 کښی دامام احمد کوم قول نشته دی او دا خترونو دشپو په باب
 چې کوم دوہ روایات ده ټه نه نقل دی ده ټه نه هم په یو روایت
 کښی دا خترونو په شپو کښی په اجتماعی دول سره عبادت کول
 مستحب نه دی کنل شوی ټکه چې درسول الله صلی الله علیه
 وسلم او ده ټه اصحابو څخه په دی هکله کوم شی نقل شوی نه
 دی، او په بل روایت کی ئی ورته مستحب ویلى دی هفه هم لدی
 امله چې عبدالرحمن بن یزید ابن الاسود چې تابعی ڏ دغه فعل
 ئی کړی ڏ، همدارنګه دشعبان په پنځلسه شپه کښی دخاص
 قسم عبادت په باره کښی درسول الله صلی الله علیه وسلم او

صحابه کرامونه کوم شی ثابت دی صرف دومره قدری ثابتنه
ده چی دتابعینو یوی ډلی کوم چی دشام دفقهاؤ د جملی خخه
ڙو داعمل یی کاڙ دحافظ ابن رجب دکلام مقصد پائی ته
ورسيده.

دا دده لخوا په دی حقیقت باندی تصریح کول دی چی
در رسول الله صلی الله علیه وسلم خخه او همدارنگه دصحابه
رضی الله عنهم نه دشعبان دمنځنی شپی دفضیلت په باب کوم
ثبت نشته.

هغه رأی چی امام او زاعی(رح) اختیار کړی ډه او په
انفرادی شکل سره یی دافرادو عبادت کولو ته په دغه شپه
کښی مستحب ویلى دی او بیا حافظ ابن رجب هم دغه قول
غوره کړی دی، داغریب او ضعیف قول دی، ټکه دکوم شی
مشروعیت چی په صحیح دلائلو ثابت نه وی نو مسلمان دپاره
ددغسی عمل دکولو جواز نشته، ان که هغه یواحی کوي او که
دنررو سره نئی په جمعه کوي پتا نئی کوي او که پنکاره نئی
کوي، ټکه درسل الله صلی الله علیه وسلم داقول چی فرمائی:
(من عمل عملا ليس عليه امرنا فهو رد) عام دی، همدارنگه
لاتل چی په رد دبدعاتو کښی وارد دی او خلک دبدعاتو

دکولو خخه منع کوي عموميت لري.

امام ابوبكر طراطوشى رحمة الله به خپل كتاب (الموادت والبداع) كبنى ويلى دى: ابن وضاح دزيد بن اسلم خخه روایت کوي چى ده وویل: (مونب: دخپلو فقهاؤ او مشائخو نه هېيڭىشۇك داسى ندى لىدلى چى د شعبان دېنھلسى شېرى خاصل قسم اهتمام تە ئى توجه كىرى وي او فضىلت ئى ورلە بىيان كىرى وي او نە ئى دمکحول حدیث تە كوم التفات كاۋ او نە ئى دغە شېپه پە نورو شېپو باندى غورە او بېترە مەنلە.

ابن ابى مليکە تە چا وویل: زيادالنمیرى واى چى دشعبان دېنھلسى شېپى دعبادت اجر او ثواب دليلة القدر داجر او ثواب سره برابر دى (فقال لو سمعته وبيدى عصا لضريته، ويشى ويل: كە ئىما پە لاس كىبنى امسا واى او داخېرە مى ترىندە او بىدللى وائى نو خامغا بە مى پرى وهلى وي، «زياد» يو قىصە خوان شخص ئى چى قىصى بە ئى بىانولى.

علامه شوكانى رحمة الله به (الفوانيد المجموعه) كبنى داسى ويلى دى: يا علٰى من صَلَّى مائة ركعةٍ ليلاً النصفِ من شعبان يقرأ في كل ركعةٍ بفاتحة الكتاب وقل هو الله أحد عشر مرات الا قضى الله له كل حاجة... الخ «اي على چاچى دشعبان

په پنځلسمه شپه کښی یوسل رکعاتونه ملونځ وکړو او په هر رکعت کښی یوولس خلی فاتحه (الحمد) او قل هو الله احد (سورت اخلاص) ولولى، ټول حاجتونه به ئى الله پاک پوره کړي» دغه روایت بي له شکه موضوعي دی او رجال یعنی راویان بي ټول مجھول دی. دا حدیث دویمه او دریمه طریقه هم روایت شوي دی خوتول موضوعي دی او روات ئى مجھول دی او په مختصر کښی ویلی دی: (حدیث) (صلوة نصف شعبان باطل) یعنی دغه دشعبان د پنځلسما (منځنۍ شپې) دفضلت حدیث باطل دی، او په ابن حبان کښی دحضرت علی رضی الله عنہ حدیث (اذا كان ليلة النصف من شعبان فقوموا ليلها وصوموا نهارها) یعنی کله چې دشعبان پنځلسمه شپه وي نو په شپه کښی بي عبادت وکړي او په ورځ کښی بي روزه ونيسي، ضعيف دی او دديلمي او ځنو نورو په نزد باندي موضوعي دی او په درې واړه طريقو کښي بي ټول راویان مجھول او ضعيف دی. همدغه راز دی واي ده دولس رکعاتونو والا روایت چې ديرش کرتی سورت اخلاص لوستل پکښي راغلې دی، او همدارنګه دخوارلس رکعاتونو والا روایت دواړه موضوعي دی.

دفقهاؤ يو جماعت لکه صاحب دا حیاء دخنو نورو په شمول او همدارنگه بعضی مفسرین په دغه حدیث باندی تیروتی دی او دشعبان دپنځلسمی شپی دلانځه متعلق بي په مختلفو طریقو سره روایتونه نقل کړی دی، حال داچې تول باطل او موضوعی دی، او دا دحضرت عائشی ام المؤمنین رضی الله تعالی عنها ده ګه حدیث سره کوم چې ترمذی روایت کړی دی او پکښی درسول کريم صلی الله عليه وسلم بقیع ته تلل او په نیمه شپه کښی ددنیا اسمان ته درب العزت نزول چې دبنی کلب دمیزو د وریوو څخه زیاتو خلکوته بخښنه او مفترت کول ذکر دی منافات نه لري ځکه چې دخبو او بحث موضوع دشعبان دپنځلسمی شپی ددغه خاص قسم صلوت او عبادت په برخه کښی ده، سره له دی چې دعاۓشی ام المؤمنین رضی الله تعالی عنها په دغه حدیث کښی ضعف او انقطاع هم ده، او حدیث دعلی رضی الله عنه چې ددغه شپی دقیام (عبادت) په باب مخکښی ذکر شو او دتیر شوی تحقیق له مخې پکښی ضعف هم دی ددغه ډول لمانځه دبطلان سره منافات نه لري - انتهي المقصود -

حافظ عراقي ويلی دی: هغه حدیث چې دشعبان دمنځنۍ

شپی ددغه مانجہ متعلق روایت شوی دی موضوعی او په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندی دروغ ویل دی.

امام نووی په کتاب (المجموع) کښی ویلی دی: (الصلة
المعروفه بصلة الرغائب وهي اثنتاشرة ركعة بين المغرب
والعشاء... الخ يعني درجہ دمیاشتی دلومړی جمعی داولی
شپی دما بشام او ما خستن تر منځ لونځ چې دولس رکعتونه دی او
په صلة الرغائب سره شهرت لري، او د شبان د منځنۍ
(پنځلسی) شپی لونځ چې تقریبا یو سل رکعتاته دی، دا دواړه
لونځونه بدعت او ناروا دی، اګر چه په قوت القلوب او احیاء
علوم الدين کتابونو کښی یې یادونه شوی ده، خو پکار دادی
چې نه په دی خوک وغولیږی او نه په هفه حدیث خوک
تیر و خوری چې په دغه دواړه کتابونو کښی ذکر شوی دی حکمه
چې دا ټول باطل او بې اساسه دی.

او بعضی ائمه چې ددغه مسئلې د حکم متعلق ورباندی
اشتباه راغلی ده او ددغه شپو ورځو په باب یې داستحباب حکم
کړی دی او رسالی یې لیکلی دی. دا ددوی غلطی ده خوک دی
ورباند تیرنه وڅي.

امام ابو عبد الرحمن بن اسماعيل المقدسي په دی برخه کښی

یوارزښت ناک کتاب لیلکی دی او ددی دواړو دبطلان په هکله
بې پکښی مطالب په ډیر اوچت انداز سره ځائی په ځای کړی
دي، دغه راز دنورو علاماً اقوال زښت زیات موجود دي خو
موږ، په دی خاطر چې خبره ډیره اوږده نه شی رانقل مونکړل،
او بنائي هغه خه چې موږ بې مخکښی یادونه وکړه دحقیقت
معلومولو لپاره کافی او قناعت بخښونکي وي.

د ذکر شوو آیاتونو نبوی احادیثو او دعلماؤ او پوهانو
دحقیقت او کلام خخه دحق پلټونکو لپاره دا په داګه شوه چې
دشعبان دمیاشتی په منځنی شپه کښی دلمانځه او نورو اعمالو
داجراء کولو لپاره مجلسونه ترتیبول، او ورځی له بې ډروڙی
نیولو لپاره تخصیص ورکول دزیاتره علاماً په نزد باندی بدعت
او ناروا دی او په سپیڅلی شریعت کښی د هفی کوم ثبوت او
اصل نشته بلکښی داهげه قسم عمل دی چې دصحابه ڏ رضى
الله عنهم دزمانی خخه وروسته په اسلام کښی اضافه سوي دي
او د الله تعالى دغه قول چې فرمایي: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لِكُمْ
دینَكُمْ) او په دغه معنی سره نور آیاتونه. او همدارنکه داقول
دنې اکرم صلی الله عليه وسلم چې فرمائی: (من احدث فی
أمرنا هذا مالیس منه فهو رد) او دغه دول نور احادیث په دی

مسنله کېنى او نورو مسائلو کېنى دحق پېروانو لپاره كفایت
کوي.

په صحيح مسلم کېنى دابوھریره رضى الله عنھ خخه
روايت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ۋەرمایل:
(لاتخروا ليلا الجمعة بقيام من بين الليالي ولا تخروا
يومها بالصيام من بين الأيام إلا أن يكون في صوم يصومه
أحدكم) ١

نو که چىرتە په شپو کېنى کومە شې دعبادت دپاره خاص
كول جائز وانى نو دىولو خخه دجومى دشپى تخصيص بهتر
اوغورە ۋە مىكە د رسول الله صلی الله علیه وسلم دىئىنى
احاديشو نه دجومى دورخى فضيلت ثابت دى خو كله چې رسول
الله صلی الله علیه وسلم دجومى دورخى تخصيص منع كرى دى
نو د نورو ورخۇ تخصيص په طریق اولى سره ناجائز او ناروا
دى. بناً دعبادت لپاره دەھىڭ شى تعين او تاكل جواز نلى
مىگرداچى كوم سىي دليل په تخصيص دوخت او زمانى باندى

1- په شپو کېنى دجومى شې دقیام او عبادت لپاره مە تاڭى او په
ورخۇ كېنى دجومى ورخ درۈزى نېپولو دپاره مە تخصىصى دى مىگرداچى
بىكىس مودجومى نه مەنكى درەزدە نېپولى دى نو بىا درسە دجومى دورخى
رۇزە نېپول باڭ نلى.

وجود ولري. دليلة القدر او رمضان په مبارکو شپو کښي چې قبام يعني عبادت کول مشروع امرؤ نو رسول الله صلی الله عليه وسلم دهه خبرورکړ او خپل امت ته ئى په دغو شپو کښي دعيمات دفضيلت پر باب بيان وکړ او په خپله ئى هم دغه فعل انجام کړ دبخاري او مسلم حدیث چې رسول الله صلی الله عليه وسلم پکښي فرمایلی دی: (من قام رمضان ايمانا واحتسابا غفرالله له ما تقدم من ذنبه)^۱ په دی باندی دلالت کوي.

نوکه چيرته دشعبان دمياشتني دپنځلسماي شپي يا درجې دلومړۍ جومې او له شپه اوږدا داسراء او معراج د شپي تخصيص د خاصو مراسمو، محفلونو يا دکوم عبادت لپاره جائز او مشروع امر وي نو خامخا به رسول الله صلی الله عليه وسلم خپل امت ته په دغه برخه کښي هدایت ورکړي واي. او يا به ئى په خپله کړي وي، او که رسول الله صلی الله علین وسلام داکار په خپله کړي وي نو صحابه کرامو رضی الله عنهم به خامخا

۱- چاچي در رمضان په شپو کښي محضي دايمان او ثواب په خاطر قبام (عبادت) وکړ، نو الله پاک به ورته تول ګناهونه معاف کړي او چاچي دليلة القدر په شپه کښي خالص دايمان او ثواب په نيت عبادت وکړ بالله پاک به ورته دتولو مخکنې ګناهونو بخشنډه وکړي.

امت مسلمه ته دهه نقل اد بیان کاۋ او پىتى به يى نه پرىپسۇدە
مۇكەدە صحابە كرام د انبیاء علیهم السلام نه بعد بھترین او
ناصع ترین د خلکو دى الله پاك دى درسول الله صلی الله علیه
وسلم د اصحابە نه راضى شى او الله پاك دى دوى راضى او
خوشحالە كېرى.

د علمائى دكلام خەچى مخكىشى تىرشو دامعلومە شوھ
چى رسول الله صلی الله علیه وسلم او دەھفە اصحابو رضى الله
عنهم خەچە درجىب داولى جومى دلومەرى شېرى او د شعبان د
منخۇنى شېرى د فضىلت پە باب كوم دليل نىشتە نو دا ثابتە شوھ
چى دىغۇ شېپۇ درنداۋى پە خاطر خاص قسم محافل او
مجلسونە جورە ول بىدعت او ناروا دى، پە ھەمدە ترتىب درجىب
اوھ وىشتىمە شېپە چى ھىنى خلک نى داسرا، او معراج شېپە بولى
دعبادت دپارە خاص كول جواز نه لرى لىكە خنگە چى دتىر شوھ
دلاتلۇ دەملى دىغە شېپى داھتمام پە مناسبت مەھفلۇنە جورۇل
جواز نلرى، او دعلمائى سېپى قول دادى چى دەغە شېپە پىتە دە
چاتە معلومە نە دە، او چاچى وىلى دى چى درجىب اوھ وىشتىمە
شېپە د «معراج» شېپە دە دايىپ باطل قول دى او پە سېپى احادىشۇ
كىسبى ددى كوم اساس نىشتە.

مونږ دالله پاک خخه سوال کوو چې مونږ او تولو
مسلمانانوته په مسنونه طریقو باندی دثبات او عمل کولو
توفيق راکړي او د هفو طریقو خخه مو وساتی چې درسول الله
صلی الله علیه وسلم د طریقو پرخلاف دي.
وصلی الله تعالى على عبده ورسوله نبینا محمد وعلى اله
وصحبه اجمعين.

التحذير من البدع

تأليف سماحة الشيخ
عبدالعزيز بن عبدالله بن باز

(بلغة البشتو)

التحذير من البدع

تأليف سماحة الشيخ

عبدالعزيز بن عبدالله بن باز

(بلغة البشتو)

المملكة العربية السعودية

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات باسم الدمام

تحت إشراف وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد

١١٤٩٧ - ت: ٤٨٢٧٤٨٩ / ٤٨٢٦٤٦٦ - فاكس: ٤٨٨٤٤٩٦ - ص: ب٢١ - ٣١٠ - الرياض

شتو

٢٩

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library